

1991 til maj 1993 var der kun tale om 67 tilfælde. Endelig har vi gode erfaringer med de specielle behandlingsdomme for alkoholikere.

Man kan også roligt sige, at der i den nugældende straffelov er rigelig plads til at skærpe praksis, idet loven giver mulighed for op til 4 års fængsling ved uagtsomt manddrab. Vi kan derfor støtte ministerens forslag om at lade nogle domme desangående prøve ved Højesteret, så vi herfra kan få en vurdering af, om der er overensstemmelse nok mellem lovregler og praksis.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg er også glad for, at ministeren åbner mulighed for en tredjeinstansprøvelse ved Højesteret af disse sager. Men sagen er jo, at domstolene lytter meget til de signaler, der kommer fra Folketinget, i hvert fald hvis man skal tro en dommer, som jeg talte med under en tv-udsendelse. Han gav klart udtryk for, at Folketinget ikke ønsker straffene skærpet, og derfor lægger dommerne sig på det niveau, som Folketinget ønsker.

Det betyder med andre ord, at når vi får en højesteretsprøvelse, vil Højesteret se på denne debat og sandsynligvis drage den konklusion, at flertallet ikke ønsker, at straffene skal skærpes, og dermed er det ligegyldigt, om man får en højesteretsprøvelse, for Højesteret vil henvise til, at et flertal i Folketinget ikke ønsker at skærpe dommene, og derfor vil de ikke blive skærpet.

Derfor er det vigtigt, at det pågældende flertal med Socialdemokratiets ordfører i spidsen tilkendegiver over for Højesteret, at man er interesseret i, at dommene bliver skærpet, eller at man i hvert fald er meget åben over for, at Højesteret kan gøre det, for ellers ved vi at dommerne har tendens til at følge flertallet i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er rigtigt nok, at domstolene har mulighed for at udnytte strafferammen, og den går jo, som både justitsministeren og forslaget beskriver, helt op til 4 år under skærpende omstændigheder; men den bruges ikke – aldrig nogen sinde, ikke engang halvdelen, ikke engang tilnærmelsesvis halvdelen – og det er jo det, der er problemet.

Vi kender alle sammen eksemplet fra Fyn, hvor der er ikke mindre end fem skærpende omstændigheder: En mand dræber to personer

og en ufødt baby og får alligevel kun 1 års fængsel – på trods af, at han kører dobbelt så hurtigt, som han må, at han kører over for rødt lys, at han har mistet kørekortet, at det er anden gang, han gør det, og at han er sanseløst beruset. Det er fem skærpende omstændigheder, og alligevel giver det kun 1 års fængsel. Så hjælper det jo ikke noget, at strafferammen er 4 år!

Derfor spurgte Retsudvalget også for et halvt års tid siden justitsministeren, hvad man skulle gøre, hvis man ønskede, at strafferammen blev udnyttet. For det er jo sagen: Hvis man bare udnyttede strafferammen over for de virkelig alvorlige forbrydelser, var vi tilfredse; men det gør man ikke! Og justitsministeren sagde den 30. november 1994 i sin besvarelse af spørgsmål 109 fra Retsudvalget klart og tydeligt: Såfremt Folketinget ønsker at skærpe straffen på et område, bør dette give sig udtryk i en ændret lovgivning; der er ikke andre muligheder.

Så et enkelt sidste spørgsmål til hr. Holger Graversen: Når hr. Holger Graversen den 20. oktober i B.T. er citeret for at sige, at Socialdemokratiet nu vil skærpe fængselsstraffen for spritbilister – det er sagt i TV 2 Øst – er det så noget, Socialdemokratiet kun mente dengang? For jeg kan forstå, at hr. Holger Graversen har en anden mening i dag.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg synes, specielt hr. Tom Behnke, men også til dels hr. Helge Adam Møller taler, som om de ikke helt har hørt, hvad justitsministeren sagde i sit indlæg her. Han sagde, at han ville være indstillet på at anmode Rigsadvokaten om at være opmærksom på egnede sager, der ville kunne indbringes for Højesteret med henblik på at give landets øverste domstol lejlighed til at afgøre, om der bør ske en skærpelse af strafniveauet. Det vil sige – og nu citerer jeg ikke ministeren længere – at man må skelne mellem rammerne og det konkrete niveau.

Man kan selvfølgelig fordoble rammerne – det mener Det Radikale Venstre ikke at man skal; men der kan være nogle, der har den opfattelse, at man bare skal fordoble rammerne, og så følger domstolene nok med – men der er også den anden mulighed, som justitsministeren her åbner for, og som vi ikke nødvendigvis skal tage endelig stilling til nu under førstebehandlingen, men må overveje nøje i udvalget om vi synes der er anledning til. Så kan vi måske i en betænkning eller en beretning give udtryk for,